

Vlčí podzim 2014

Nový školní rok jsme zahájili výpravou, pro zdatné jedince, do údolí na Chvojnici a Oslavky. Vlakem jedeme do Rapotic a odtud dál už po svých do lesů u říčky Chvojnici. Navštívíme několik trempských osad. Párkrát překonáváme tok říčky broděním nebo po kmenech padlých stromů. Putujeme až k soutoku Chvojnici a Oslavky. A odtud jdeme na sever ke zřícenině hrádku Lamberka, na němž jsme dokonce přespali. Výpravu končíme v Náměšti nad Oslavou. Užili jsme si parádní vandr... spaní v trempském srubu i pod kary (vlčí stany) za bouřlivé noci. Vaření na ohni, oheň křesadlem, pochod nádhernou a divokou krajinou, šplhání po úzkých strmých stezkách na strmých skalách za pomoci řetězů. Prostě „paráda“.

Na schůzkách přibýlo několik nových tváří a tak si nejen opakujeme základní výcvik z ložského podzimu, ale učíme se i základy heraldiky. Povídáme si o Státních symbolech a jejich vzniku. V rukodělné části si vyrábíme opasky z pořádné hověziny a učíme se základy korálkování (vyšívání za pomoci drobných korálků). Prsty si ale trápíme i při jedné z her kdy si pomocí čínských hůlek lovíme z misky lentilky.

Říjnová výprava nás zavedla na místa, kde jsme prožili letošní letní tábor – do údolí Višňového potoka. Nejdříve stavíme stan velký stan „zubřík“ a děláme dřevo na oheň. Hoooooodně dřeva. Potom, už v teple u ohně, dostávají mladí Vlci první úkol: uvařit si ze surovin polévku. A pěkně každý sám ☺ a zvládli to perfektně.

Po obědě a chvíli klidu vyrážíme na přírodovědnou vycházku. Na programu jsou stromy, bylinky i stopy zvěře v okolí tábora. Zpět se vracíme nočním pochodem. Učíme se pohybu v nočním lese. Posloucháme noční zvuky lesa. Bavíme se odrazem světla v kapkách vody za mírného mrholení a z ekologie probíráme světelné znečištění. V půl desáté zalézáme do spacáků v teple zubříka a Vlk do rána udržuje malý oheň.

Ráno po hygieně atd. si na venkovním ohništi připravujeme snídani. Vaříme čaj a zapékáme si topinky se sýrem. Po snídani vyrážíme na pochod na sever. Putujeme přes louky a remízek do Kořence. Projdeme dědinu a pokračujeme dál, až do dalšího zalesněného údolí. Tak jsme našli hned dvě neudržované tábořiště. Po návratu z náročného pochodu nás na tábořišti čekali Medvěd a Pavlínka a taky kotel bezvadné polévky.

Po obědě a hodině klidu znovu shromažďujeme zásoby dřeva na noc. Později začal Maty připravovat stopovací hru. Než ji připravil, uvedl Medvěd jinou hru tzv. Stezku postřehu (pátrali jsme po tom, co do lesa nepatří). Stopovací hra byla náročná, stopy vytvořené z malých hromádek šišek nebyly moc vidět.

Další den ráno po snídani, jdeme na louku na prohlídku stylového tábořiště Šestkova rodu. Po zajímavé exkurzi vyzýváme jejich mladé členy na zápas v drsné lesní talířovce.

V poledne vaříme oběd, balíme stan, uklízíme tábořiště a vyrážíme na zpáteční cestu.

V listopadu nás nejvíc potěšil výlet s azimutovou hrou a lukostřeleckým výcvikem. Sraz máme u parčíku na ulici Bezručova. Nejprve se na cestu vydávají, zkušené stopaři, Štěpán a Maty. Cestou nechávají stopy z dětských karet s nadepsaným azimutem udávajícím další směr pochodu. Ostatní účastníci dnešní akce si nejprve zopakují práci s busolou a teprve poté se pouští k nedaleké cukrárně Jana a dětskému hřišti hledat první stopu.

V druhé skupině byli stopaři Luboš, Tadeáš, Dany a teta Pavla ☺ Stopy nás vedou cestou... později i necestou. Nakonec i skrz holé vinohrady. Cestou vidíme, že se krajina ukládá k zimnímu spánku. Stopaři pilně hledají cestu i jednotlivé stopy. Jdeme místy známými, i pro některé z nás zcela novými. Cesta končí ve stráni malého ovocného vlkova sadu u Jezírek (Novosádky). Tady se utáboříme. Tadeáš se marně pokouší rozdělat oheň pro zahřátí. Vlk učí účastníky pochodu používat luk a šípy. Zásady střelby i pobytu na střelnici a správné držení luku a míření cvičíme téměř hodinu. Potom už ale střelba začíná mít úroveň.

Střílíme na terče 22 x 36 cm na vzdálenost šest a deset metrů.

Máme sebou čtyři luky a víc než třicet šípů, takže si všichni zastřílíme dosytnosti.

Nakonec ještě na střelce čeká malá lovecká stezka. Čtyři terče jsou připraveny ve vzdálenosti od tří do jedenácti metrů.

Některé na zem, jiné do výšky dvou metrů. Na jejich zasažení měli lovci jedenáct šípů.

Nejlépe si vedl Štěpán.

Další víkendovou akcí kmene byla naše účast na Svatomartinském jarmarku v Ekocentru Trkmanka. Nádvoří bylo plné zajímavých stánků. Dokonce se prý na koni objevil i Martin. Toho jsme však neviděli. Ve sklepení záměčku jsme provozovali rukodělné dílny a hry na postřeh. Učili jsme zájemce z řad návštěvníků základy prací s kůží, i vyšívání pomocí korálků a zájem byl velký. Vedle dílny jsme si ještě připravili dvě hry na postřeh a paměť a i u nich se zastavila spousta návštěvníků jarmarku.

Ted' už však vyhlížíme příchod zimy. A sním i spoustu nových zážitků a dobrodružství.

Jara Suský

